

ת"פ 35229/12/18 - חמודה ואוויה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 35229-12-18 מדינת ישראל נ' ואוויה

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
מבקש/נאשם חמודה ואוויה
נגד ע"י עו"ד נג'ואן שביטה - סנגוריה ציבורית
מדינת ישראל
משיבה/מאשימה ע"י שלוחת תביעות כפ"ס

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, עקב החלטת המאשימה שלא להפנות את התיק למסלול של הסדר מותנה, בעוד שעל פי הנטען היא נוקטת במדיניות של הפניית תיקים למסלול זה בתיקים דומים ואף חמורים יותר.

ביום 16/12/18 נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי (17/10/18 או בסמוך לכך) ביצע הנאשם עבודות שירות. המתלונן, איש שב"ס, היה המפקח על עבודות שירות אלה. בעקבות הודעת המתלונן לנאשם כי עליו להתייב לבירור נוכח תפקודו בביצוע העבודות, שלח הנאשם למתלונן 31 הודעות קוליות במסגרתן גידף הנאשם את המתלונן נמרצות והביע דעתו שלא יתייב לבירור.

בסעיף 67א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי נקבעה רשותו של התובע להציע הסדר מותנה: "ראה תובע כי קיימות ראיות מספיקות לאישום בעבירה, רשאי הוא, על אף האמור בסעיף 62א, שלא להעמיד חשוד לדין, ולהציע לו הסדר (בסימן זה - הסדר), אם ראה כי מילוי תנאי ההסדר יענה על העניין לציבור, בנסיבות המקרה". הביטוי רשאי מתפרש כי התובע מחוייב לשקול את ההתאמה להסדר ולהציע הסדר במקום בו הוא סבור כי ניתן להציעו.

בהתאם לסעיף 67א(ג) לחוק, הסדר מותנה יערך רק בעבירות של חטא או עוון או בעבירות מסוימות מסוג פשע כאמור בסעיף.

בהתאם לסעיף 67א(ד) לחוק התובע רשאי להציע הסדר מותנה בהתקיים שני תנאים:

"(1) העונש המתאים לחשוד, לדעת התובע, לפי הוראות סימן א' 1 לפרק ו' לחוק העונשין, אינו כולל מאסר

בפועל;

(2) אין פרט רישום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 (בסימן זה - חוק המרשם הפלילי), שנרשם בעניינו של החשוד, בחמש השנים שלפני ביצוע העבירה נושא ההסדר, לרבות הסדר שנערך בעבר, ואין חקירות או משפטים פליליים תלויים ועומדים בעניינו במשטרה או באותה רשות, לפי העניין, שאינם חלק מההסדר."

באשר לתנאי השני, מעיון בפלא (פ"ת) 6839-07-17 **מדינת ישראל נ' ואוויה**, עולה כי ביום 8/1/18 הנאשם הורשע בעבירות תעבורה מסוג עוון. הרשעה זו הולידה את עונש המאסר על דרך עבודות שירות, לתקופה של ארבעה חודשים, שהיה הרקע לעבירה הנטענת בכתב האישום הנוכחי.

סעיף 2(1) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים קובע כי פרטי הרישום כוללים בין היתר:

"(1) הרשעות וענשים של בית משפט או בית דין בפלילים (להלן - בית משפט) בשל פשעים ועוונות (להלן - עבירות);"

תקנה 1 לתקנות המרשם הפלילי ותקנת השבים (פרטי רישום שלא יירשמו או שלא יימסר מידע עליהם והעבירות שהרשעה בהן לא תפסיק את תקופות ההתיישנות או המחיקה) התשמ"ד-1984 קובעת עבירות מסוימות **שלא** יהוו פרט רישום, אך עבירות תעבורה לא כלולות בכך, לרבות עבירות קנס שהוחרגו במפורש מהכלל בתקנה זו לפיו עבירות קנס **לא** יהוו פרט רישום. בנוסף, תקנה 2 לתקנות אלה קובעת סייגים מסוימים למסירת מידע על עבירות תעבורה, ובכך יש אינדיקציה נוספת לכך שעבירות תעבורה הינן פרטי רישום המצויים בתוך המרשם הפלילי.

הנה כי כן, לנאשם קיים פרט רישום, כהגדרתו בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, שנרשם בתקופה של חמש השנים טרם ביצוע העבירה הנוכחית. משכך, עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאי השני לעיל. נוכח האמור, המאשימה כלל לא הייתה רשאית לבחון אפשרות של הפניית התיק למסלול של הסדר מותנה. די בכך בכדי לקבוע כי לא נפל כל פגם בהתנהלותה כלפי הנאשם עת החליטה להגיש בעניינו את כתב האישום הנוכחי חלף הצעת הסדר מותנה.

מעבר לנדרש, אתיחס לתנאי הראשון שבסעיף 67א (ד) לעיל. במסגרת תנאי זה, נדרש התובע לבחון האם העונש המתאים לחשוד אינו כולל מאסר בפועל. בהתאם להלכה הפסוקה, ככלל הביקורת השיפוטית על החלטת רשויות התביעה בדבר עצם ההעמדה לדין, ובוודאי הצגת עמדתה העונשית, היא ביקורת שיפוטית מצומצמת, ובית המשפט יתערב בשיקול דעתה של התביעה רק במקרים בהם מדובר במשגה מהותי או עיוות מהותי היורדים לשורשו של עניין (בג"צ 7195/08 **אבו רוחמה נ' תא"ל אביחי מנדלבליט הפרקליט הצבאי הראשי**, ע"פ (מחוזי ת"א) 42054-08-13 **מדינת ישראל נ' אסף קסטיאל**). בית המשפט אינו הופך ל"תובע על" ובמסגרת הביקורת השיפוטית אינו מחליף את שיקול דעתה של התביעה בשיקול הדעת שלו (ע"פ (מחוזי ת"א) 15757-04-11 **מדינת ישראל נ' גרוינוולד**).

במקרה זה, הנאשם ביצע את העבירה בתקופת, ועל רקע, ריצוי עבודות שירות, ועשה כן כלפי המפקח עליו. מדובר בכמות גדולה של הודעות קוליות בעלות תוכן בוטה, ובחלקו אף גזעני. אגב כך הנאשם הביע כוונתו לשיבוש הפיקוח עליו, משמע שיקשה על מימוש גזר דינו של בית המשפט בעניינו. נוכח הנסיבות המפורטות לעיל, נראה כי עמדתה של המאשימה למאסר בפועל, אף שלא ניתן לדעת אם בבוא העת תשכנע את בית המשפט, אינה קיצונית באופן המצדיק את התערבותו של בית המשפט בשיקול דעתה.

אף אם המקרים האחרים אותם הציגה ב"כ הנאשם, בהם נערכו לכאורה הסדרים מותנים, הם מקרים חמורים במסגרת העבירה בה עסקינן כאן ודומות לה, הרי שבהחלט ניתן לאבחן מהותית לחומרה את ענייננו מהמקרים האחרים, ולו מחמת הנסיבות לחומרה הקשורות בשיבוש האפשרי של עבודות השירות.

נוכח כל המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

התיק נקבע להקראה ליום 10/5/20 שעה 10:00. ב"כ הנאשם תודיע לנאשם על מועד הדיון וחובת התייצבותו.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, 24/3/20, בהעדר הצדדים.